

Bemærkninger til forslaget

I Danmark er det almindeligt, at man indlægger forgiftede mennesker på hospitalerne, uanset om de er forgiftede af kemikalier, røgudvikling, piller eller narkotika. Dog er der en gruppe af forgiftede, der ikke indlægges på hospitaler, nemlig mennesker, der er forgiftede af alkohol, som i stedet indsættes i detentionen. Af politiets årsberetning kan man se, at der årligt indsættes tusindvis af mennesker i detentionerne landet over. Alene i 1997 blev der anbragt mere end 15.000 mennesker i detentionerne.

Efter Enhedslistens opfattelse er det en uhenigtsmæssig og i visse tilfælde direkte farlig praksis for beruseren, som snarest bør ændres. Netop hensynet til, at den anbragte skal kunne overvåges af personale, som er uddannet til at vurdere den sundhedsmæssige tilstand hos beruseren, gør, at vi finder, at det er uholdbart, at politipersonalet skal have deres arbejdssituation belastet af denne opgave. Ydermere er der i de tilfælde, hvor en beruset person også er syg, brug for, at den pågældende kan blive tilset af sundhedsfagligt personale.

En større spørgeskemaundersøgelse foretaget af overlæge Finn Olaf Hardt (offentliggjort i Ugeskrift for Læger den 8. juni 1998) havde til formål at vurdere behovet for at lave et alternativ til detentionsanbringelse af berusere i form af hospitalsbaseret afrusning. Undersøgelsens konklusion lyder:

»Hospitalsafrusning er mere egnet end detentionsanbringelse til at motivere patienter med alkoholproblemer til at gå i gang med behandling for deres alkoholproblemer. Afrusning bør derfor, for ikke-kriminelles vedkommende, foregå i hospitalsregi.«

Afrusning skal efter forslagsstillernes opfattelse ikke nødvendigvis foregå på et hospital. Også større døgnåbne institutioner, hvor personalet er uddannet og trænet i opgaven at tilse berusere under afrusning

gen og vurdere, om den pågældende er motiveret for eventuelt at indgå i et behandlingsforløb, kan varetage denne opgave.

Sundhedsministeren har tidligere over for Folketinget (i besvarelsen af spørgsmål S 633, folketingsåret 1997-98, 2. samling) givet udtryk for, at han ikke kan anbefale, at ikkekriminelle berusede afruses på sygehus. Dette synspunkt begrundes dog ikke af ministeren med, at der sker en bedre og mere sikker afrusning i detentionerne. Derimod synes det væsentligste argument at være, at det ifølge ministerens beregninger er en dyrere løsning end detentionsanbringelse. Efter forslagsstillernes opfattelse er det imidlertid ikke fornuftigt at betragte problemet med berusede personer alene ud fra en økonomisk vinkel. Problemet er, at der er mennesker, som drikker sig så berusede, at de bør være under overvågning af sundhedsfagligt personale, mens de afruses. Det langsigtede mål er naturligvis at nedbringe antallet af personer, der drikker sig sanseløst berusede. Det kan blandt andet ske ved, at disse mennesker bliver rådgivet om alkoholafvænnning af personale, som ud fra en professionel indfaldsvinkel kan tage hånd om deres problemer. At det har en økonomisk omkostning er indlysende, og derfor skal indsatsen være målrettet mod i størst muligt omfang at overflødiggøre sig selv, hvilket følgelig vil betyde en mindre udgift/besparelse.

Af politiets årsberetning fremgår det, at antallet af detentionsanbragte er faldende. Når ministeren derfor i besvarelsen af spørgsmål S 633 lægger Sundhedsstyrelsens mere end ti år gamle beregninger fra 1987 til grund for sin vurdering af udgifterne til en sygehusbaseret afrusningsmodel, så er det efter forslagsstillernes opfattelse ikke et rimeligt grundlag at tage diskussionen på.